

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421201472
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6421201472.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v právnej veci žalobkyní: 1/ T. T. J., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v X., W. č. XXX/XX, a 2/ Y. K., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v X., U. č. XXX/XX, obidve zastúpené JUDr. Karínou Uhrínovou, advokátkou so sídlom v Banskej Bystrici, Námestie Š. Moysesu č. 4, proti žalovanému FELYMA, spol. s r.o., IČO: 36047996, so sídlom vo Zvolene, M. R. Štefánika č. 7845/53, zastúpenému JUDr. Michalom Holčíkom, advokátom so sídlom vo Zvolene, Námestie SNP č. 27, o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiťovi, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 28C/9/2021-133 zo dňa 08.02.2022, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie (druhý výrok) m e n í tak, že žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyniam 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne trovy konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov konania žalobkyní pred súdom prvej inštancie.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyniam 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov odvolacieho konania žalobkyní.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že špecifikované nehnuteľnosti (pozemky, rekreačná chata a rodinný dom zapísané na LV č. XXXX v k.ú. P. X.) patria do dedičstva po poručiťovi - otcovi žalobkyní (prvý výrok) a žalobkyniam 1/ a 2/ priznal spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % (druhý výrok); súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobkyní je dôvodná, pretože žalovaný mal nadobudnúť predmetné nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy zo dňa 29.10.2020 v znení dodatku k nej zo dňa 01.12.2020 uzavretej s poručiťom, na základe ktorej bol vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech žalovaného povolený dňa 07.12.2020, pričom poručiťel zomrel už dňa XX.XX.XXXX, preto predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po ňom, pretože bol ich vlastníkom v čase svojej smrti; nárok na náhradu trov konania priznal súd prvej inštancie plne úspešným žalobkyniam v plnom rozsahu (100 %) s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 04.04.2022 (č.l. 142-143 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie napadol v rozsahu výroku o trovách konania (druhý výrok); vyjadril názor, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); v podrobnostiach argumentoval, že dôvodom vyhovieť žalobe žalobkyní bola výlučne skutočnosť, že poručiťel takmer bezprostredne po uzavretí kúpnej zmluvy zomrel, pričom o tejto skutočnosti nemal žiadnu vedomosť a v konaní sa v pozícii žalovaného ocitol bez svojho pričinenia; jeho zavinením

spor nevznikol, preto nespôsobil ani vznik trov konania žalobkýň; vyjadril názor, že spor vznikol tým, že poručiteľ zomrel a túto skutočnosť mu vo vzťahu k vzniku trov konania pričítať nemožno; súd prvej inštancie mal podľa jeho názoru zväžiť možnosť aplikácie ustanovenia § 257 C.s.p.; priznanie náhrady trov konania žalobkyniam považoval za nespravodlivé; na základe uvedeného navrhol zmenu napadnutého výroku o trovách konania tak, že stranám nárok na náhradu trov konania neprizná.

2.2 Žalobkyne vo vyjadrení zo dňa 25.05.2022 (č.l. 155 spisu) prostredníctvom svojej právnej zástupkyne k odvolaniu žalovaného uviedli, že nevidia dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. v prejednávanej spore; žalobu o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi považovali za prípustnú a nie výnimočnú žalobu, pričom je v súlade so súdnou praxou, že ak rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností nenadobudlo právoplatnosť za života poručiteľa ako prevodcu, tak nehnuteľnosti boli v čase smrti poručiteľa v jeho vlastníctve a patria do dedičstva po ňom, keď na túto skutočnosť poukazovali v podanej žalobe; obrana žalovaného preto neobstojí, pretože dôvodom vyhovenia žalobe nebolo úmrtie poručiteľa, ale ich tvrdenia; poukázali na skutočnosť, že „k uzatvoreniu kúpnej zmluvy medzi poručiteľom a žalovaným došlo v V. O. dňa 29.10.2020, v ktorom sa pre nepriaznivý zdravotný stav nachádzal a to šesť dní pred jeho úmrtím dňa XX.XX.XXXX; kúpnu cenu žalovaný uhradil dva dni po jeho smrti dňa 06.11.2020 a dodatok ku kúpnej zmluve bol uzatvorený až 26 dní po jeho smrti, dňa 30.11.2020; tvrdenie žalovaného o tom, že o úmrtí poručiteľa nemal vedomosť vyznieva nepravdepodobne, keďže v rovnakom zariadení boli umiestnené v tom čase jeho sestra a matka, personál zariadenia poznal, dokonca cez personál zariadenia mu bola odovzdaná poručiteľom podpísaná kúpna zmluva“; ďalej uviedli, že „o prevode nehnuteľností sa dozvedeli v rámci predbežného prejednávania dedičstva po poručiteľovi a keďže žalovaný už ako predávajúci začal vykonávať úkony smerujúce k ďalšiemu prevodu nehnuteľností, žalobkyne požiadali dňa 06.05.2021 katastrálny odbor o zápis poznámky na príslušný list vlastníctva a dňa 06.05.2021 podali návrh na súd o vydanie neodkladného opatrenia, proti ktorému žalovaný podal odvolanie; dňa 23.11.2021 podali na žalovaného trestné oznámenie; žalovaný teda mal vedomosť, že žalobkyne s jeho postupom nesúhlasia a domáhajú sa toho, aby sa nehnuteľnosti vrátili do dedičstva po poručiteľovi; v rámci zmierovacieho konania na pojednávaní konanom na Okresnom súde Žiar nad Hronom dňa 08.02.2022 žalobkyne navrhli uzatvorenie zmluvy, s čím žalovaný nesúhlasil a zotrval na svojom stanovisku, že nehnuteľnosti sú jeho výlučným vlastníctvom“; žalobkyne uzavreli, že „vzhľadom na charakter sporu, procesnú situáciu na strane žalobkýň aj žalovaného priznanie nároku na náhradu trov konania nespôsobuje na strane žalovaného neprimeranú tvrdosť, samotný žalovaný má svoj podiel na vzniku a priebehu sporu, prihliadnutie na osobné pomery strany sporu neboli žiadané; na strane žalovaného nie sú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by súdu umožnili podľa § 257 C.s.p. úspešným žalobkyniam náhradu trov konania nepriznať“; na základe uvedeného navrhli potvrdenie napadnutého výroku rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania.

2.3 Žalovaný v odvolacej replike zo dňa 24.06.2022 (č.l. 164 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu k vyjadreniu žalobkýň uviedol, že „o úmrtí poručiteľa, ktorý zomrel bezprostredne po uzatvorení kúpnej zmluvy, skutočne nevedel a aj v ďalšom nakladaní s nehnuteľnosťami nadobudnutými na základe kúpnej zmluvy postupoval tak, že o úmrtí poručiteľa nevedel; a to aj napriek tomu, že v rovnakom zariadení boli umiestnené v tom čase sestra a matka konateľa žalovaného; je pravdou, že konateľ žalovaného mal vedomosť o tom, že žalobkyne 1/ a 2/ na neho podali trestné oznámenie a že sa následne domáhali toho, aby sa nehnuteľnosti vrátili do dedičstva po poručiteľovi; tiež je pravdou, že v rámci zmierovacieho konania na pojednávaní konanom na Okresnom súde Žiar nad Hronom dňa 08.02.2022 žalovaný uzatvorenie zmluvy odmietol; napriek týmto skutočnostiam žalovaný zotráva na stanovisku, že nemá svoj podiel na vzniku a priebehu sporu, pričom je podľa žalovaného sporné, či vôbec bolo možné súdny zmier skončiť zmierom“, keď v tomto smere argumentoval, že „žalobkyne 1/ a 2/ v konaní žiadali sa prejudiciálne vysporiadať aj s prihliadnutím na zdravotný stav poručiteľa aj s absolútnou neplatnosťou kúpnej zmluvy; absolútna neplatnosť právneho úkonu pritom nastáva priamo zo zákona, a táto sa posudzuje podľa okolností, ktoré existovali v čase vzniku právneho úkonu; takáto absolútna neplatnosť právneho úkonu nemôže byť následne žiadnym spôsobom reparovaná a naprávaná, a to ani ďalším hmotnoprávnym úkonom; v konaní prebiehajúcim na súde prvej inštancie tak podľa žalovaného bola ďalšia hmotnoprávna dispozícia s predmetom kúpnej zmluvy vylúčená, keďže z povahy veci vyplýva, že účastníci svojím prejavom vôle nemôžu reparovať prípadným súdnym zmierom následky neplatného právneho úkonu; ak bol právny úkon kúpnej zmluvy podľa žalobkýň 1/ a 2/ absolútne neplatný, bol resp. je neplatný od počiatku, ako keby neexistoval, nemá za následok vznik právneho úkonu, a preto nemôže byť účinný takéhoto nulitného úkonu úkonmi účastníkov konvalidovaný“;

aj preto žalovaný nesúhlasil s uzatvorením zmluvy, no rešpektoval však následné rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej“; na základe uvedeného zotrval na podanom odvolaní a odvolacej argumentácii.

2.4 Odvolaciu repliku žalovaného doručil odvolací súd právnej zástupkyňi žalobkyň dňa 09.08.2022 (č.l. 171 spisu) na vedomie.

3. Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. viazaný rozsahom odvolania podľa § 379 C.s.p. a dôvodmi odvolania podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania (druhý výrok) podľa § 388 C.s.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

4.1 Podľa § 388 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

4.2 Podľa § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

5. Odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Preskúmaním napadnutého výroku rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania (druhý výrok), odvolania žalovaného a obsahu spisu súdu prvej inštancie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie o odvolaní dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie správne posúdil plný úspech žalobkyň v spore a napadnutý výrok o trovách konania je potrebné zmeniť len z formálnych dôvodov za účelom zabezpečenia jeho vykonateľnosti; súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania neuvažoval o aplikácii ustanovenia § 257 C.s.p., keď aplikáciu uvedeného ustanovenia navrhol žalovaný v podanom odvolaní; pri rozhodovaní o podanom odvolaní vychádzal odvolací súd z názoru, že každé rozhodnutie súdu, ktorým sporovej strane neprizná náhradu trov konania, musí byť zo svojej podstaty výnimočným rozhodnutím prijatým na základe riadneho zváženia všetkých relevantných okolností konkrétneho prípadu a na základe prísne reštriktívneho výkladu § 257 C.s.p., ktoré predstavuje odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 C.s.p.), resp. zo zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 C.s.p.); dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon neuvádza ani príkladmo, preto výklad týchto podmienok ponecháva na súdnej praxi; s dôrazom na výnimočnosť aplikácie ustanovenia § 257 C.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania dospel odvolací súd k záveru, že obsah spisu nedáva dostatočný podklad na aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. v prejednávanej spore, ktorý by bol daný existenciou dôvodov hodných osobitného zreteľa s poukazom na charakter tohto konania alebo charakter procesnej situácie; je zrejmé, že napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobe žalobkyň v plnom rozsahu vyhovel, preto boli žalobkyne v spore podľa výsledku konania v plnom rozsahu úspešné; aj keď je možné čiastočne prisvedčiť žalovanému, že na výsledok konania mala vplyv aj skutočnosť, že porúčiteľ po uzavretí kúpnej zmluvy zo dňa 29.10.2020 zomrel dňa 04.11.2020, t.j. ešte pred povolením vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech žalovaného dňa 07.12.2020; z dokazovania nevyplýval záver o vedomosti žalovaného o smrti porúčiteľa po uzavretí kúpnej zmluvy; podľa ustálenej súdnej praxe (citovanej žalobkyňami aj v podanej žalobe) smrť porúčiteľa pred povolením vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podľa kúpnej zmluvy zo dňa 29.10.2020 má za následok, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po porúčiteľovi; z obsahu spisu je však zrejmé, že žalobkyne mali záujem na uzavretí súdneho zmluvy so žalovaným, ktorý odvolací súd hodnotí ako prípustný aj v prejednávanej spore (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5MCdo/11/2009 zo dňa 19.10.2010), pričom k uzavretiu súdneho zmluvy so žalovaným (napriek jeho oboznámeniu so skutočnosťou, že porúčiteľ zomrel dňa 04.11.2020) nedošlo na základe názoru žalovaného, že kúpna zmluva je platná (otázka platnosti sa vzhľadom na zistenie, že porúčiteľ zomrel pred rozhodnutím o vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech žalovaného v spore neposudzovala, t.j. nebola právne významná), mieni si predmetné nehnuteľnosti ponechať, resp. s nimi ďalej nakladať (žalovaný uzavrel ohľadne predmetných nehnuteľností ďalšiu kúpnu zmluvu s tretími osobami - č.l. 64 spisu); z uvedeného je zrejmé, že nie samotná smrť porúčiteľa, ale práve postoj žalovaného v spore bol dôvodom, že konanie neskončilo dohodou strán (súdnym zmluvou), preto v prejednávanej spore nie je dôvod pri rozhodovaní o trovách konania odkloniť sa od zásady zodpovednosti za výsledok sporu (§ 255 ods. 1 C.s.p.); odvolací súd vidí rozdiel oproti skutkovému stavu vo veci podľa rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 83/2019 zo dňa 24.10.2019, v ktorom bolo rozhodujúce, že žalovaná strana mohla byť dobromyseľná ohľadne

nadobudnutia vlastníckeho práva v rámci ROEP na základe chybného rozhodnutia, v prejednávacom spore už žalovaný po zistení (zo samotnej žaloby a jej príloh) o úmrtí poručiteľa (a jeho následkoch) už dobromyseľný byť nemohol; na základe uvedeného súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. správne podľa výsledku konania priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie plne úspešným žalobkyniam v plnom rozsahu (100 %); nakoľko však vo výroku o trovách konania súd prvej inštancie nevyjadril povinnosť nahradiť trovy konania, zostal výrok o trovách konania v tejto podobe nevykonateľný, pretože v rámci následného rozhodovania o určení samotnej výšky trov už nemožno stranám ukladať žiadne povinnosti; preto bolo podľa názoru odvolacieho súdu nevyhnutné tento výrok z formálnych dôvodov zmeniť a uložiť žalovanému povinnosť nahradiť žalobkyniam 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne trovy konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %; z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov konania žalobkyň pred súdom prvej inštancie rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

6. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania (druhý výrok) podľa § 388 C.s.p. zmenil.

7. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalobkyne boli v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešné, priznal im odvolací súd proti žalovanému spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %); z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov odvolacieho konania žalobkyň rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

8. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.